

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 287/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť K. H., D., zastúpeného advokátom JUDr. A. S., D., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 4 C 44/2007-356 z 27. apríla 2010, doplnujúcim rozsudkom č. k. 4 C 44/2007-390 zo 16. augusta 2010 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7 Co 274/2010 z 8. decembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. H. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. mája 2011 doručená sťažnosť K. H., D. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný

súd“) č. k. 4 C 44/2007-356 z 27. apríla 2010, doplňujúcim rozsudkom č. k. 4 C 44/2007-390 zo 16. augusta 2010 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 Co 274/2010 z 8. decembra 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Okresný súd Ružomberok rozhodol o žalobnom návrhu sťažovateľa rozsudkom č. 4C/44/2007-356 zo dňa 27.04.2010 tak, že žalobný návrh zamietol. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že okrem sťažovateľa na strane navrhovateľa mal byť aj ďalší účastník, ktorého sťažovateľ navrhol pripustiť na strane odporcov. Podľa názoru okresného súdu v konaní o určení, že vec patrí do dedičstva naliehavý právny záujem na takomto určení majú všetci dediči po poručiteľovi, ktorí v takomto konaní majú všetci vystupovať na strane navrhovateľov. Podľa názoru súdu v takomto konaní sú teda aktívne legitimovaní všetci dedičia.

Druhým dôvodom na zamietnutie žalobného návrhu podľa názoru okresného súdu bola skutočnosť, že sťažovateľ nežaloval všetkých spoluvlastníkov z pozemnoknižnej vložky, keďže sťažovateľ ako navrhovateľ svoje právo, resp. právo svojho právneho predchodcu odvodzoval zo zápisov v pozemkovej knihe.

Navrhovateľ sa v prvostupňovom konaní domáhal žalobným návrhom určenia, že nehnuteľnosti identifikované ako KN parcely v určitom spoluvlastníckom podiele patria do dedičstva po jeho právnom predchodcovi. Ako pasívne legitimovaného označil sťažovateľ vlastníka, ktorému ako poslednému svedčilo vlastnícke právo podľa katastra nehnuteľnosti. Sťažovateľ sa domáhal určenia, že časť spoluvlastníckeho podielu vo vlastníctve tohto vlastníka patrí do dedičstva po jeho právnom predchodcovi. Podľa názoru sťažovateľa, tento vlastník nadobudol spoluvlastnícky podiel jeho právneho predchodcu bez splnenia zákonných podmienok, z uvedeného dôvodu mal naliehavý právny záujem na takomto určení. ...

Voči rozsudku porušovateľa v 1. rade č. 4C/44/2007-356 zo dňa 27.04.2010 podal sťažovateľ v zákonnej lehote riadny opravný prostriedok - odvolanie. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd Žilina - porušovateľ v 2. rade rozsudkom č. 7Co/274/2010 zo dňa 08.12.2010, ktorým potvrdil rozsudok porušovateľa v 1. rade č. 4C/44/2007-356 zo dňa 27.04.2010. ...

Ústavný súd SR už niekoľkokrát judikoval, že v rámci svojej rozhodovacej činnosti nemôže zasahovať do skutkových a právnych zistení všeobecných súdov, avšak v prípade, ak skutkové a právne zistenia a argumenty všeobecných súdov sú spôsobilé zasiahnuť do základných práv a slobôd účastníkov konania, je Ústavný súd SR oprávnený konštatovať porušenie základných práv účastníkov garantovaných Ústavou SR, ako aj Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Sme toho názoru, že v tomto prípade je právny názor porušovateľov v 1. a 2. rade prezentovaný v citovaných rozsudkoch arbitrárny a v rozpore so základným právom sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie, ako aj základnými procesnými princípmi.

Podaním zo dňa 11.04.2011 podal sťažovateľ na Najvyšší súd SR mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie voči rozsudku Krajského súdu Žilina č. 7Co/274/2010 zo dňa 08.12.2010.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sme toho názoru, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. 4C/44/2007-356 zo dňa 27.04.2010 spolu s dopĺňacím rozsudkom č. 4C/44/2007-390 zo dňa 16.08.2010 a rozsudkom Krajského súdu Žilina č. 7Co/274/2010 zo dňa 08.12.2010 bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46, ods. 1 Ústavy SR a čl. 6, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa K. H. domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 6, ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46, ods. 1 Ústavy SR rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. 4C/44/2007-356 zo dňa 27.04.2010 spolu s dopĺňacím rozsudkom č. 4C/44/2007-390 zo dňa 16.08.2010 a rozsudkom Krajského súdu Žilina č. 7Co/274/2010 zo dňa 08.12.2010 porušené bolo.

2. Ústavný súd SR rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. 4C/44/2007-356 zo dňa 27.04.2010 spolu s dopĺňacím rozsudkom č. 4C/44/2007-390 zo dňa 16.08.2010 a rozsudok Krajského súdu Žilina č. 7Co/274/2010 zo dňa 08.12.2010 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Ružomberok na ďalšie konanie.

3. Ústavný súd SR sťažovateľovi K. H. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 7.000 € (slovom sedemtisíc eur), ktoré mu sú Okresný súd Ružomberok a Krajský súd Žilina povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. **Okresný súd Ružomberok a Krajský súd Žilina sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi trovy konania v sume 314,18 € vrátane DPH za 2 úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 123,50 € + 7,41 € rež. paušál, 2. vypracovanie a podanie ústavnej sťažnosti vo výške 123,50 € + 7,41 € rež. paušál a to na účet advokáta JUDr. A. S. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.**

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade sťažovateľ, ako to sám uvádza, podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorý o veci v čase podania na ústavný súd ešte nerozhodol.

Ústavný súd konštatuje, že v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti je daná právomoc ústavného súdu až po rozhodnutí o dovolaní. Pritom lehota na podanie takejto sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (mutatis mutandis I. ÚS 169/09, I. ÚS 184/09).

Keďže sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, právomoc poskytnúť ochranu označeným právam v tomto štádiu má Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2011